

Ministerieel besluit tot uitvoering van het besluit van de Vlaamse Regering van 13 februari 2015 houdende uitvoering van het Antidopingdecreet van 25 mei 2012, wat betreft de monsterafnameprocedure en de beheersketen van monsters

Rechtsgronden

Dit besluit is gebaseerd op:

- het Antidopingdecreet van 25 mei 2012, artikel 15, §4, ingevoegd bij het decreet van 19 december 2014 en gewijzigd bij het decreet van 5 april 2019;
- het besluit van de Vlaamse Regering van 13 februari 2015 houdende uitvoering van het Antidopingdecreet van 25 mei 2012, artikel 34, derde lid, en artikel 38, §3, ingevoegd bij het besluit van de Vlaamse Regering van XXXX, en artikel 55 en 59, vervangen bij het besluit van de Vlaamse Regering van XXXX.

Vormvereisten

De volgende vormvereisten zijn vervuld:

- De Inspectie van Financien heeft advies gegeven op 30 augustus 2021.
- - De Vlaamse toezichtcommissie voor de verwerking van persoonsgegevens heeft advies nr. 2021/87 gegeven op 7 oktober 2021.
- De Raad van State heeft advies .. gegeven op .., met toepassing van artikel 84, §1, eerste lid, 2°, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

Motivering

Dit besluit is gebaseerd op het volgende motief:

- De procedure van monsterneming en de beheersketen van monsters na de monsterafname zijn gedetailleerde en technische regelingen die volgen uit de Internationale Standaard voor Dopingtests en Onderzoeken (ISTI 2021) van het WADA. Voor harmonisatie van dopingcontroles op wereldwijde basis is het noodzakelijk dat monsterafname door NADO Vlaanderen verloopt volgens het kader dat het WADA heeft vooropgesteld, ter uitvoering van de Wereld Antidoping Code van het WADA, zoals van kracht op 1 januari 2020. Met het ministerieel besluit wordt de procedure van monsterafname en het daaropvolgende beheer van de monsters geregeld, waarbij de noodzakelijke veiligheidsstandaarden worden gehanteerd, en waarbij de rechten van sporters die aan een monsterneming worden onderworpen, gegarandeerd worden.

DE VLAAMSE MINISTER VAN ONDERWIJS, SPORT, DIERENWELZIJN EN VLAAMSE
RAND BESLUIT:

Hoofdstuk 1. Definities

Artikel 1. In dit besluit wordt verstaan onder:

- 1° beheersketen: de opeenvolging van individuen of organisaties die verantwoordelijk zijn voor het beheer van een monster vanaf het moment dat het monster wordt afgestaan tot het moment waarop het monster voor analyse bij het controlelaboratorium wordt afgeleverd;
- 2° besluit van 13 februari 2015: het besluit van de Vlaamse Regering van 13 februari 2015 houdende uitvoering van het Antidopingdecreet van 25 mei 2012;
- 3° bloedafname-official, afgekort BCO: een persoon die beschikt over de nodige kwalificaties en die door de monsterafname-instantie gemachtigd is om bloedmonsters af te nemen bij sporters;
- 4° monsterafnamemateriaal: A- en B-flessen, kits of containers, opvangbekers, buisjes of ander materiaal dat gebruikt wordt om monsters af te nemen, vast te houden of op te slaan op enig moment tijdens en na de monsterafnameprocedure, en dat voldoet aan de technische vereisten, vermeld in artikel 6.3.4 van de Internationale Standaard voor Dopingtests en Onderzoeken;
- 5° voor analyse geschikte dichtheid: voor monsters met een volume dat groter dan 90 ml en kleiner dan 150 ml de dichtheid, gemeten op 1,005 of hoger met een refractometer, of gemeten op 1,010 of hoger met teststaafjes. Voor monsters met een volume van 150 ml of meer de dichtheid met een refractometer gemeten op 1,003 of hoger;
- 6° voor analyse geschikt volume: een minimum van 90 ml urine, ongeacht of het laboratorium het monster zal analyseren op alle of enkel op sommige verboden stoffen of verboden methoden.

Hoofdstuk 2. De monsterafnameprocedure

Afdeling 1. Afnameprocedure van een urinemonster

Art. 2. §1. De afname van een urinemonster begint met ervoor te zorgen dat de sporter geïnformeerd is over de vereisten van de monsterafnameprocedure. De afname van het urinemonster eindigt bij het weggooien van overbodige urine op het einde van de monsterafnamesessie bij de sporter.

§2. De dopingcontroleur staat in voor de correcte afname van het monster en voor de identificeerbaarheid en de verzegeling van het monster.

De dopingcontroleur of, in voorkomend geval, een chaperon staat in voor het directe visuele toezicht op het afscheiden van het urinemonster.

Art. 3. De opvangbekers en de monsters of partiele monsters die door de sporter worden afgeleverd, blijven onder de controle van de sporter tot aan de verzegeling, behalve als er assistentie nodig is wegens een handicap van de sporter, conform artikel 31, §1, van het besluit van 15 februari 2015.

Art. 4. §1. Nadat de dopingcontroleur heeft gecontroleerd dat de sporter voldoende geïnformeerd is over de procedure van monsterneming, met inbegrip van eventuele aanpassingen aan de monsterneming bij sporters met een handicap, geeft de dopingcontroleur de sporter de kans om een verzegelde opvangbeker uit een groep van opvangbekers om het monster op te vangen.

Als de handicap van de sporter vereist dat bijkomend of ander materiaal nodig is, conforme artikel 31, §1, van het besluit van 15 februari 2015, gaat de dopingcontroleur na of het materiaal geen invloed kan hebben op de identiteit en integriteit van het monster.

§2. De sporter heeft het recht om bij de keuze van een opvangbeker, en voor al het monsterafnamemateriaal dat in aanraking zal komen met het urinemonster. De sporter heeft het recht, en de dopingcontroleur draagt de sporter op om na te gaan of de verzegeling van het gekozen materiaal intact is, en of er niet met het geselecteerde materiaal geknoeid is. Als de sporter vindt dat het gekozen materiaal niet voldoet, mag de sporter ander materiaal selecteren uit het overige materiaal dat de dopingcontroleur ter beschikking stelt.

Als de sporter niet akkoord gaat met al het aangeboden monsterafnamemateriaal, noteert de dopingcontroleur dat in het verslag van de dopingcontrole. Als de dopingcontroleur in dat geval niet akkoord gaat met de sporter dat al het aangeboden monsterafnamemateriaal niet voldoet, , draagt de dopingcontroleur de sport op om de monsterneming voort te zetten en is de sporter verplicht om de verdere monsterneming te ondergaan. Als de dopingcontroleur akkoord gaat met de sporter dat al het aangeboden monsterafnamemateriaal niet voldoet, stopt de dopingcontroleur de monsterafnamesessie en noteert de dopingcontroleur dat in het verslag van de dopingcontrole.

Art. 5. De dopingcontroleur of chaperon die direct en visueel toezicht houdt op het afscheiden van de urine is van hetzelfde geslacht als de sporter die het monster aflevert, en baseert zich in voorkomend geval op de gendercategorie van de wedstrijd of evenement waaraan de sporter deelneemt.

De dopingcontroleur of de chaperon verzekeren dat, en de sporter is verplicht, als dat mogelijk is, om voor het afleveren van het monster de handen grondig te wassen met alleen water, of gepaste handschoenen te dragen tijdens het afleveren van het monster. De dopingcontroleur of chaperon houdt toezicht op het wassen van de handen of het aantrekken van handschoenen.

Het afleveren van het monster in het zicht van de dopingcontroleur of chaperon vindt plaats in een geschikte afgeschermd ruimte die tijdens het afleveren van het monster enkel toegankelijk is voor de sporter en de dopingcontroleur of chaperon.

De dopingcontroleur of chaperon zorgt ervoor dat er een vrij zicht is bij het afscheiden van urine door de sporter en blijft het monster na het afleveren ervan tot aan de verzegeling visueel onder toezicht houden. De sporter is verplicht om kledij die verhindert dat de dopingcontroleur of chaperon een vrij zicht heeft op het afscheiden van de urine in het kader van de monsterneming, te

verwijderen of aan te passen, en volgt daarbij de instructies van de dopingcontroleur of chaperon in kwestie.

Art. 6. §1. De sporter scheidt onder toezicht van de dopingcontroleur of chaperon de eerste urine af in de opvangbeker tot het maximumvolume van die opvangbeker, en scheidt enige verder urine af in het daarvoor voorziene toilet. De dopingcontroleur stelt vast, voor de ogen van de sporter, dat het geschikte volume voor analyse is bereikt.

Als op dat moment de afgeleverde urine het geschikte volume voor analyse niet bereikt, volgt de dopingcontroleur procedure die bepaald is bij een partieel monster, conform artikel 8.

Als de afgeleverde urine het geschikte volume voor analyse bereikt, in voorkomend geval na het nemen van een of verschillende partiele monsters, laat de dopingcontroleur de sporter conform artikel 4, een analysekit kiezen die bestaat uit een A- en B-fles, en gaan de dopingcontroleur en de sporter na of de codenummers op de A- en B-fles overeenkomen en dat het codenummer correct op het dopingcontroleformulier is genoteerd door de dopingcontroleur. Als de sporter of de dopingcontroleur vinden dat de codenummers niet overeenkomen, heeft de sporter het recht en zal de dopingcontroleur de sporter opdragen een andere analysekit te selecteren, conform artikel 4, en noteert de dopingcontroleur dat in het verslag van de dopingcontrole.

§2. De sporter giet het minimum van het geschikte volume voor analyse in de B-fles tot een minimum van 30 ml en giet de resterende urine in de A-fles tot een minimum van 60 ml. Het geschikte volume voor analyse is het absoluut minimumvolume. Als de sporter een monster heeft afgeleverd dat groter is dan het geschikte volume voor analyse, laat de dopingcontroleur de sporter de A-fles bijvullen tot de maximaal toegelaten capaciteit ervan die bepaald is door de producent. Als na het bijvullen van de A-fles nog urine overblijft, vult de sporter de B-fles verder bij tot de maximaal toegelaten capaciteit ervan die bepaald is door de producent. De dopingcontroleur ziet erop toe dat de sporter een kleine hoeveelheid urine ter beschikking houdt in de opvangbeker om de dopingcontroleur toe te laten de voor analyse geschikte specifieke dichtheid te meten.

Nadat het monster over de A- en B-fles of opslagmiddel verdeeld is, sluit de sporter de flessen of opslagmiddelen en verzegelt de sporter op aanwijzing van de dopingcontroleur de flessen. De dopingcontroleur kijkt, voor de ogen van de sporter, na of de flessen of opslagmiddelen correct zijn verzegeld.

§3. De dopingcontroleur meet de specifieke dichtheid op basis van de urine die overblijft in de opvangbeker, conform paragraaf 2, eerste lid. Als de specifieke dichtheid op basis van de meting die de dopingcontroleur ter plaatse uitvoert, lager is dan de voor analyse geschikte dichtheid, herneemt de dopingcontroleur de monsterneming om bijkomende monsters af te nemen conform artikel 7.

§4. Nadat de A- en B-fles gevuld en verzegeld zijn conform paragraaf 2, en nadat de specifieke dichtheid gemeten is conform paragraaf 3, verwijdert de dopingcontroleur de overblijvende urine die niet voor analyse door het

controlelaboratorium bestemd is. De sporter heeft het recht en krijgt de mogelijkheid om toe te zien op het verwijderen van de overgebleven urine die niet voor analyse zal verstuurd worden.

Art. 7. §1. Als uit de meting, vermeld artikel 6, §3, blijkt dat het monster niet de voor analyse geschikte dichtheid heeft, is de sporter verplicht onder toezicht te blijven en monsters af te leveren, conform de procedure, vermeld in artikel 4 tot en met 6. De dopingcontroleur wijst de sporter op de verplichting een bijkomend monster af te leveren en adviseert de sporter niet verder te hydrateren, om verdere vertraging in het afleveren van een geschikt monster te vermijden. Excessief hydrateren of verder hydrateren na het afleveren van een monster dat niet voldoet aan de voor analyse geschikte dichtheid kan vervolgd worden als een mogelijke dopingpraktijk als vermeld in artikel 3, §1, 5°, van het Antidopingdecreet van 25 mei 2012.

De procedure van monsterneming wordt herhaald tot de sporter een monster heeft afgeleverd dat na meting door de dopingcontroleur, conform artikel 6, §3, voldoet aan de voor analyse geschikte dichtheid, tenzij de dopingcontroleur van oordeel is dat er uitzonderlijke omstandigheden zijn die de verdere monsterneming onmogelijk maken. De dopingcontroleur rapporteert die bijzondere omstandigheden aan de monsterafname-instantie.

De dopingcontroleur noteert dat de monsters die conform het eerste en tweede lid bij een sporter zijn afgenomen, afkomstig zijn van dezelfde sporter, en noteert de volgorde waarin de opeenvolgende monsters afgeleverd zijn.

§2. Alle monsters die zijn afgenomen conform paragraaf 1, worden aan het controlelaboratorium bezorgd voor analyse, ongeacht of de monsters voldoen aan de voor analyse geschikte dichtheid. Als twee monsters zijn afgenomen tijdens dezelfde monsterafnamesessie, wordt analyse uitgevoerd op beide monsters. Als drie of meer monsters zijn afgenomen tijdens dezelfde monsterafnamesessie, worden het eerste en het volgende monster met de hoogste specifieke dichtheid volgens de vermelding op het dopingcontroleformulier door het controlelaboratorium aan analyse onderworpen. Het controlelaboratorium kan in samenspraak met de opdrachtgever bepalen dat de overige monsters aan analyse worden onderworpen.

Art. 8. §1. Als de sporter een urinemonster aflevert met een lager volume dan het geschikte volume voor analyse, brengt de dopingcontroleur de sporter op de hoogte van de plicht om bijkomende monsters af te leveren tot het voor analyse geschikte volume is bereikt.

§2. De dopingcontroleur laat de sporter monsterafnamemateriaal voor het partiele monster kiezen, conform artikel 4. Na de keuze van het monsterafnamemateriaal, laat de dopingcontroleur de sporter het materiaal in kwestie openen en monster met het ontoereikende volume in het nieuwe opslagmiddel gieten, tenzij het monsterafnamemateriaal toelaat om het ontoereikende monster te bewaren in de oorspronkelijke opvangbeker. De sporter verzegelt het ontoereikende monster met een verzegelingssysteem voor partiele monster, op instructie van de dopingcontroleur. De dopingcontroleur kijkt voor de ogen van de sporter na of het opslagmiddel, of in voorkomend geval de

oorspronkelijke beker, correct verzegeld is. De dopingcontroleur blijft de controle behouden over het verzegelde partiele monster.

De dopingcontroleur noteert de code van het partiele monster en het volume van het ontoereikende monster op het dopingcontroleformulier en gaat samen met de sporter de correctheid ervan na.

De sporter blijft onder permanente begeleiding en rechtstreeks toezicht terwijl hij wacht om een bijkomend monster af te staan, en krijgt de kans om te hydrateren, waarbij excessief hydrateren moet vermeden worden conform artikel 25, derde lid, 8°, van het besluit van de Vlaamse Regering van 13 februari 2015.

§3. De sporter herhaalt de monsterneming conform paragraaf 1 en 2 tot het eerste monster en de bijkomende monsters samen het voor analyse geschikte volume bereiken.

Een weigering om bijkomende monsters af te leveren als de dopingcontroleur dat vraagt voor zover nog niet voldaan is aan de vereisten van het minimumvolume, wordt door de dopingcontroleur op het verslag van de dopingcontrole genoteerd en als een mogelijk verzuim van naleving onderzocht.

Na elke afgeleverd monster controleren de dopingcontroleur en de sporter de integriteit van de verzegeling van de opslagmiddelen die de partiele monsters bevatten die al zijn afgeleverd. De dopingcontroleur noteert elke onregelmatigheid in de integriteit van verzegeling. Die onregelmatigheden worden in voorkomend geval verder onderzocht als een verzuim van naleving.

Als het eerste ontoereikende monsters en de bijkomende monsters samen het voor analyse geschikte volume bereiken, conform het eerste lid, laat de dopingcontroleur de sporter de verzegeling verbreken en de monsters combineren, waarbij de dopingcontroleur ervoor instaat dat bij het samenvoegen de volgorde van het afleveren van partiele monsters wordt gevolgd tot minstens het voor analyse geschikte volume is bereikt. Voor het vervolg van de monsterafnameprocedure zijn artikel 6 en 7 van overeenkomstige toepassing. De overblijvende urine word alleen verwijderd, conform artikel 6, §4, als de A- en B-fles gevuld zijn conform artikel 6, §2, en de specifieke dichtheid is gemeten, conform artikel 6, §3. Het voor analyse geschikte volume is een absoluut minimum.

Afdeling 2. Afnameprocedure van een bloedmonster

Onderafdeling 1. Algemene procedure voor de afname van bloedmonsters

Art. 9. Het afnemen van een bloedmonster begint nadat de dopingcontroleur gecontroleerd heeft of de sporter ingelicht is over de vereisten van de monsterafnameprocedure. Het afnemen van een bloedmonster eindigt bij het deugdelijk opbergen van het monster voorafgaand aan het transport naar het laboratorium dat het monster analyseert.

Het monsterafnamemateriaal voor het afnemen van bloedmonsters bestaat uit al de volgende elementen:

- 1° een of meer opvangbuisjes die voldoen aan de technische vereisten conform artikel 33 van het besluit van 13 februari 2015;
- 2° A- en B-fles of container voor het veilige transport van de opvangbuisjes;
- 3° unieke labels voor de opvangbuisjes met een codenummer van het monster;
- 4° ander materiaal dat gebruikt wordt voor het afnemen van een bloedmonster en voldoet aan de minimumvereisten conform artikel 33 van het besluit van 13 februari 2015.

Art. 10. §1. De dopingcontroleur gaat na of de sporter voldoende geïnformeerd is over de procedure van monsterneming, met inbegrip van eventuele aanpassingen aan de monsterneming bij sporters met een handicap, conform artikel 31, §1, van het besluit van 13 februari 2015.

Voor de dopingcontroleur, of in voorkomend geval de BCO, het monster afneemt bij de sporter, zorgt de dopingcontroleur ervoor dat de sporter comfortabele omstandigheden wordt geboden en draagt de sporter op om minstens tien minuten voor het afleveren van het monster comfortabel met de voeten op de grond kan zitten.

§2. De dopingcontroleur of, in voorkomend geval, de BCO, laat de sporter de opvangbuisjes en monsternemingskits kiezen die nodig zijn voor de monsterneming, en laat de sporter nagaan of er niet met het gekozen materiaal geknoeid is en of de zegels intact zijn. De sporter kan die kiezen uit een aantal goed verpakte opvangbuisjes en monsternemingskits die hem aangeboden worden.

Als de sporter niet tevreden is met de gekozen monsternemingskit, mag de sporter een andere kit kiezen.

Als de sporter niet akkoord gaat met al de monsternemingskits en geen ander materiaal aanwezig is, noteert de dopingcontroleur dat in het verslag van de dopingcontrole. Als de dopingcontroleur in dat geval niet akkoord gaat met de sporter dat al de aanwezige monsternemingskits niet voldoen, laat de dopingcontroleur de sporter de monsterafnamesessie verderzetten. Als de dopingcontroleur akkoord gaat met de sporter dat al de aanwezige monsternemingskits niet voldoen, stopt de dopingcontroleur de monsterafnamesessie en noteert de dopingcontroleur dat in het verslag van de dopingcontrole.

§3. Na de keuze voor een monsternemingskit controleren de dopingcontroleur en de sporter of de codenummers overeenkomen en of het codenummer van het monster correct genoteerd is door de dopingcontroleur op het dopingcontroleformulier. Als de sporter of de dopingcontroleur vaststelt dat de nummers niet overeenstemmen, laat de dopingcontroleur de sporter ander materiaal kiezen en noteert de dopingcontroleur dat in zijn verslag.

§4. Voor de bloedafname kiest de dopingcontroleur, of in voorkomend geval de BCO, een plaats op het lichaam waar ze geen nadelig gevolg kan hebben voor de sporter of zijn prestatie, bij voorkeur de niet-dominante arm, tenzij de dopingcontroleur, of in voorkomend geval de bloedafname official de andere arm

beter geschikt achten. De huid van de sporter wordt door de persoon die de bloedafname uitvoert gereinigd met een steriel ontsmettingsdoekje op de plaats waar de bloedafname gedaan zal worden. De persoon die de bloedafname uitvoert, laat het bloedmonster uit een oppervlakkige ader, door venapunctie, in het opvangbuisje lopen. Als dat nodig is, wordt voor de bloedafname een knelband aangelegd. De knelband wordt in voorkomend geval onmiddellijk verwijderd na de venapunctie.

§5. De dopingcontroleur, of in voorkomend geval de BCO, neemt de hoeveelheid bloed van de sporter af die volgens de relevante analytische vereisten nodig is om de analyse op het monster uit te voeren.

Als de hoeveelheid bloed die tijdens de eerste poging bij de sporter kan worden afgenomen, niet volstaat, herhaalt de dopingcontroleur of, in voorkomend geval, de BCO de procedure tot maximaal drie pogingen in totaal. Als alledrie de pogingen niet de voldoende hoeveelheid bloed opleveren, beeindigt de dopingcontroleur de bloedafnameprocedure en noteert hij de reden daarvan in het verslag van de dopingcontrole.

§6. Na het afnemen van het bloedmonster brengt de persoon die het bloedmonster heeft afgenomen, een pleister aan op de plaats van de punctie. De persoon die het monster heeft afgenomen, verwijdert het gebruikte materiaal voor bloedafname dat niet verder noodzakelijk is voor de verdere monsterafnameprocedure en hanteert daarbij de normen die van toepassing zijn voor medische afvalstoffen, om het materiaal dat gebruikt is bij bloedafname, af te voeren.

Als het monster verdere behandeling ter plaatse vereist, zoals centrifugering of separatie van het serum, verwijdert de dopingcontroleur of, in voorkomend geval de BCO, nadat de bloedtoevoer is gestopt, het buisje van de houder en homogeniseert het bloed manueel in het buisje door het buisje drie keer voorzichtig om te draaien. De sporter blijft in dat geval toezicht houden op het monster tot het in een veilige verzegelde kit die bestand is tegen knoeien, is gestoken.

§7. De sporter verzegelt zijn monster in een kit die bestand is tegen knoeien, zoals opgedragen door de dopingcontroleur. In het bijzijn en voor de ogen van de sporter gaat de dopingcontroleur na of de verzegeling naar behoren is uitgevoerd. Na de verzegeling ondertekenen de dopingcontroleur en, in voorkomend geval, de BCO, het dopingcontroleformulier.

Onderafdeling 2. Bijkomende voorwaarden bij de afnameprocedure van monsters voor het biologisch paspoort

Art. 11. Een bloedmonster dat bestemd is om de bloedmodule van het biologisch paspoort op te stellen, wordt afgenomen als de sporter gedurende de laatste twee uur voor de monsterafname geen training, deelname aan een wedstrijd of vergelijkbare fysieke activiteit heeft ondernomen.

Als de sporter de laatste twee uur voor de sporter op de hoogte is gebracht van de monsterneming een training, wedstrijd heeft ondernomen, blijft

de sporter onder toezicht van de dopingcontroleur of, in voorkomend geval, van een ander lid van het dopingcontroleteam, tot de periode van twee uur verstreken is.

Als het monster, in afwijking van het eerste lid, toch is afgenomen binnen twee uur na een training of wedstrijd, noteert de dopingcontroleur de duur en intensiteit van de activiteit en wordt die informatie ter beschikking gesteld van de APME en vervolgens van de experts.

Art. 12. Als het bloedmonster dat wordt afgenomen, bestemd is voor de bloedmodule van het biologisch paspoort, is één bloedmonster voldoende, maar kan een bijkomend B-monster worden afgenomen om de mogelijkheid van bijkomende analyse op verboden stoffen of verboden methoden in het volledige bloed te vrijwaren. Bij een dopingcontrole buiten wedstrijdverband wordt bij het afnemen van een bloedmonster voor het biologisch paspoort een urinemonster, bestaande uit een A- en B-monster afgenomen, tenzij dat in het kader van een specifieke teststrategie niet vereist is.

De afgenomen monsters worden gekoeld vanaf de afname tot de analyse, behalve als het monster onmiddellijk wordt geanalyseerd op de plaats van de monsterneming.

Art. 13. Bloedmonsters voor het biologisch paspoort, worden afgenomen conform artikel 10, waarbij de volgende bijkomende voorwaarden in acht worden genomen:

- 1° de dopingcontroleur, of in voorkomend geval de BCO, zorgt ervoor dat de opvangbuisjes voldoende gevuld zijn;
- 2° nadat de bloedtoevoer in het buisje gestopt is, verwijdt de dopingcontroleur, of in voorkomend geval de BCO, het buisje van de houder en homogeniseert het bloed manueel in het buisje door het buisje drie keer voorzichtig om te draaien.

Na de bloedafname conform het eerste lid ondertekenen de dopingcontroleur, in voorkomend geval de BCO, en de sporter het dopingcontroleformulier en de aanvullende formulieren bij het dopingcontroleformulier die de informatie voor het biologisch paspoort bevat, als die informatie niet op het dopingcontroleformulier zelf is opgenomen.

De monsters worden verzegeld en conform artikel 19 bewaard in het toestel voor opslag en bewaring dat de temperatuurlogger bevat.

Hoofdstuk 3. Het dopingcontroleformulier

Art. 14. Bij elke monsterneming worden de bevindingen vastgelegd in een dopingcontroleformulier conform het model dat NADO Vlaanderen of de opdrachtgever vaststelt.

NADO Vlaanderen stelt het model van dopingcontroleformulier en aanvullende documenten vast voor de dopingcontroles waarbij NADO Vlaanderen optreedt als monsterafname-instantie, en kan daarbij, in voorkomend geval, de elektronische toepassingen bepalen die gebruikt kunnen worden.

Art. 15. §1. De volgende informatie wordt geregistreerd bij een monsterafnamesessie in het dopingcontroleformulier:

- 1° de datum, het tijdstip van oproeping, de naam en de handtekening van dopingcontroleur of de chaperon die de oproeping doet;
- 2° het tijdstip van aankomst van de sporter bij het dopingcontrolestation en elke tijdelijke afwezigheid en terugkeer;
- 3° de datum en het tijdstip waarop elk afgenomen monster wordt verzegeld, en de datum en de tijd waarop het volledige proces van monsterafname wordt beëindigd;
- 4° de naam van de sporter;
- 5° de geboortedatum van de sporter;
- 6° het geslacht van de sporter;
- 7° de vermelding van het identiteitsbewijs van de sporter waarmee de identiteit van de sporter is vastgesteld, met inbegrip van de wijze van een derde die als dusdanig is geïdentificeerd, en, in voorkomend geval, de identificatie van een derde die bij de monsterneming aanwezig is;
- 8° het thuisadres, het e-mailadres en het telefoonnummer van de sporter;
- 9° de sport en sportdiscipline die de sporter beoefent, volgens de indeling in het Technisch Document voor Sportspecifieke analyse van het WADA;
- 10° in voorkomend geval de naam van de coach en de dokter van de sporter;
- 11° het codenummer van het monster en de producent van het monsterafnamemateriaal;
- 12° het type monster;
- 13° het type monsterneming, binnen of buiten wedstrijdverband;
- 14° de naam en de handtekening van de dopingcontroleur of de chaperon die als getuige optreedt bij het afleveren van het monster;
- 15° als dat van toepassing is en als de dopingcontroleur niet zelf het bloedmonster afneemt, de naam en de handtekening van de persoon die door de monsterafname-instantie gemachtigd is om een bloedmonster af te nemen, in voorkomend geval de BCO;
- 16° in voorkomend geval de informatie over partiele monsters die zijn afgenomen conform artikel 8;
- 17° de vereiste informatie voor het controlelaboratorium over het monster, met voor urinemonsters het volume en de gemeten specifieke dichtheid;
- 18° de medicatie en de voedingssupplementen die binnen een periode van minstens zeven dagen voor de monsterneming zijn ingenomen, en als het gaat om een bloedmonster, welke bloedtransfusies uitgevoerd zijn binnen een periode van drie maanden voor de monsterneming, volgens de verklaringen van de sporter;
- 19° bij bloedmonsters bestemd voor het biologisch paspoort de informatie vermeld in paragraaf 2, eerste lid;
- 20° eventuele onregelmatigheden in de procedures, en het al dan niet aangekondigde karakter van de monsterneming;
- 21° opmerkingen van de sporter over het verloop van de monsterafnameprocedure, zoals verklaard door de sporter;
- 22° de kennisname van de sporter van de informatie over de verwerking van de gegevens met betrekking tot het monster;
- 23° de toestemming van de sporter om het monster of de monsters al dan niet te gebruiken voor onderzoeksdoeleinden;

- 24° als dat van toepassing is, de naam en de handtekening van de vertegenwoordiger van de sporter;
- 25° de naam en de handtekening van de sporter;
- 26° de naam en de handtekening van de dopingcontroleur;
- 27° de naam van de opdrachtgever;
- 28° de naam van de monsterafname-instantie;
- 29° de naam van de instantie die bevoegd is voor het resultatenbeheer;
- 30° in voorkomend geval de naam van de coördinerende instantie van de dopingcontrole.

De informatie, vermeld in het eerste lid, kan in meerdere documenten worden opgenomen die tijdens de monsterafnamesessie worden opgesteld, en die samen het dopingcontroleformulier vormen.

§2. Met behoud van de toepassing van paragraaf 1 bevat het dopingcontroleformulier bij een monsterneming voor de bloedmodule van het biologisch paspoort de volgende bijkomende elementen:

- 1° de informatie of de sporter minstens tien minuten vóór de monsterneming comfortabel met de voeten op de grond heeft gezeten;
- 2° de informatie of het monster onmiddellijk na ten minste drie opeenvolgende dagen van een intensieve uithoudingswedstrijd is afgenomen;
- 3° de informatie of de sporter al dan niet de laatste twee uur voor de monsterneming een training of wedstrijd heeft gehad;
- 4° de informatie of de sporter in een periode van twee weken vóór de monsterneming op een hoogte van meer dan 1500 meter is verbleven. Als dat het geval is en bij twijfel worden ook de volgende gegevens vermeld:
 - a) de naam en de locatie van de verblijfplaats;
 - b) de duur van het verblijf;
 - c) de geschatte hoogte, als die bekend is;
- 5° de informatie of de sporter in een periode van twee weken vóór de monsterneming enige vorm van hoogtesimulatie heeft gebruikt. Als dat het geval is, wordt ook zo veel mogelijk informatie vermeld over het type toestel en de manier waarop het is gebruikt;
- 6° de informatie of de sporter in een periode van drie maanden vóór de monsterneming al dan niet bloedverlies door een ongeval of pathologie heeft gehad, bloedtransfusies heeft ondergaan of een bloeddonatie heeft gedaan, en het geschatte volume ervan;
- 7° eventuele extreme milieuomstandigheden waaraan de sporter is blootgesteld gedurende de laatste twee uur voor de monsterneming, inclusief sessies in een kunstmatige warmte, zoals een sauna, en de details daarvan.

De monsterafname-instantie kan bepalen dat de informatie, vermeld in het eerste lid, op een afzonderlijk formulier wordt opgenomen, dat wordt ondertekend door de sporter en de dopingcontroleur of in voorkomend geval de BCO.

§3. De dopingcontroleur beschrijft op een gedetailleerde wijze in een schriftelijk rapport elk gedrag van de sporter of van personen die met de sporter omgaan, of elke onregelmatigheid die de monsterneming zou kunnen compromitteren. Dat

rapport wordt aan de opdrachtgever bezorgd, die de vaststellingen verder onderzoekt en nagaat of de weigering als een mogelijk verzuim van naleving beschouwd kan worden.

In geval van twijfel over de oorsprong of de authenticiteit van het monster vraagt de dopingcontroleur aan de sporter om een bijkomend monster te af te leveren. Als de sporter weigert om een bijkomend monster te verstrekken, documenteert de dopingcontroleur de omstandigheden van de weigering op een gedetailleerde wijze. De opdrachtgever onderzoekt de vaststellingen verder en gaat na of de weigering als een mogelijk verzuim van naleving beschouwd kan worden.

De dopingcontroleur biedt de sporter de mogelijkheid om eventuele opmerkingen die hij heeft over het verloop van de monsterafnameprocedure, te laten documenteren.

§4. Aan het einde van de monsterafnameprocedure ondertekenen de sporter en de dopingcontroleur de nodige documenten om aan te geven dat ze ervan overtuigd zijn dat die documenten de gegevens over de monsterafnameprocedure van de sporter accuraat weergeven, inclusief de opmerkingen die de sporter eventueel heeft geformuleerd. De eventuele vertegenwoordiger van de sporter, die als getuige de monsterneming heeft bijgewoond, ondertekent mee de documenten.

De dopingcontroleur bezorgt de sporter een kopie van de documenten over de monsterafnameprocedure die de sporter heeft ondertekend op elektronische wijze of op papieren drager.

Hoofdstuk 4. Beheersketen en transport van monsters

Art. 16. De dopingcontroleur zorgt ervoor dat elk afgenomen monster en bijbehorende documenten zo worden opgeslagen dat de integriteit, identiteit en veiligheid ervan verzekerd zijn voor ze het dopingcontrolestation verlaten.

De monsterafname-instantie bepaalt de criteria van bewaring van afgenomen monsters en verzekert de integriteit, identiteit en veiligheid van elk monster voorafgaand aan het vervoer uit het dopingcontrolestation.

Art. 17. De dopingcontroleur documenteert de plaats waar de monsters zijn bewaard, en de personen die toegang hebben tot de monsters. Alleen de dopingcontroleur en, in voorkomend geval, de chaperons die onder instructie van de dopingcontroleur werken, hebben toegang tot de monsters voor de monsters het dopingcontrolestation verlaten.

Vanaf het moment dat het monster het dopingcontrolestation verlaat, wordt iedere overdracht van de bewaring van het monster tussen personen gedocumenteerd in een document vastgelegd door de monsterafname-instantie, tot het monster zijn voorziene bestemming bereikt.

NADO Vlaanderen kan een beheersketenformulier vaststellen voor het transport van monsters waarbij NADO Vlaanderen optreedt als monsterafname-

instantie, om de overdracht van monsters te documenteren, conform het tweede lid.

Art. 18. De monsterafname-instantie staat in voor het veilige vervoer en bewaring van de monsters en de bijhorende documenten vanaf het moment dat ze het dopingcontrolestation verlaten tot aan de bevestigde ontvangst van de monsters en de documenten die verband houden met de monsterneming op de voorziene bestemming.

Monsters worden door de monsterafname-instantie zo snel mogelijk na het afronden van de monsterafnamesessie vervoerd naar het laboratorium dat analyse zal uitvoeren, zodat de kans op degradatie van een monster ten gevolge van vertragingen en extreme variatie in temperaturen tot een minimum wordt beperkt.

De dopingcontroleur staat in voor de transportprocedure. Bloedmonsters worden vervoerd in een toestel dat de integriteit van het monster bewaart in een koele en constante omgeving, gemeten met een temperatuurlogger, ongeacht veranderingen in de omgevingstemperatuur. Het toestel wordt vervoerd op een veilige wijze die goedgekeurd is door de opdrachtgever of door NADO Vlaanderen.

Art. 19. §1. Bloedmonsters die bestemd zijn voor het biologisch paspoort, worden gekoeld bewaard vanaf de monsterafname tot de analyse in het controlelaboratorium, tenzij het monster zonder uitstel op de plaats van monsterneming geanalyseerd kan worden. De dopingcontroleur staat in voor de bewaring.

Het opslagmiddel en transportmiddel zijn in staat om de bloedmonsters voor het biologisch paspoort op een koele temperatuur te bewaren tijdens de bewaring. Monsters van volledig bloed mogen op geen enkel moment bevriezen.

Bij de keuze van opslagmiddel en transportmiddel houdt de dopingcontroleur rekening met de vastgelegde termijn van bewaring, het aantal monsters dat erin bewaard wordt en de milieuomstandigheden, in het bijzonder de omgevingstemperatuur. Voor het bloedmonster bestemd voor het biologisch paspoort kunnen een van de volgende opslagmiddelen gebruikt worden:

- 1° een koelkast;
- 2° een geïsoleerde koelbox;
- 3° een isothermische tas;
- 4° een andere opslagmiddel dat dezelfde mogelijkheden heeft als de opslagmiddelen, vermeld in punt 1° tot en met 3°.

Een temperatuurlogger wordt gebruikt om de temperatuur te meten en te registreren vanaf de monsterafname tot de analyse in het controlelaboratorium, tenzij het monster zonder uitstel op de plaats van monsterneming geanalyseerd kan worden. De temperatuurlogger voldoet aan de volgende criteria:

- 1° hij kan de temperatuur minstens één keer per minuut in graden Celsius registreren;
- 2° hij kan de tijd registreren in GMT;

- 3° hij geeft de temperatuurmetingen over de volledige termijn van meten weer in één regel per meting, volgens het formaat JJJJ-MM-DD UU:MM T;
- 4° hij beschikt over een unieke identificatiecode die bestaat uit minstens zes karakters.

De temperatuurlogger wordt door de dopingcontroleur, of in voorkomend geval de BCO, opgestart en vóór de monsterneming in het opslagmiddel of opslagtoestel geplaatst om de temperatuurmeting tijdig te starten.

§2. De integriteit van de markers in de bloedmodule van het biologisch paspoort is gegarandeerd als de bloedstabiliteitsscore, hierna BSS te noemen, beneden een waarde van 85 blijft. De BSS wordt berekend door de gemiddelde temperatuur in graden Celsius, die gemeten is door de temperatuurlogger tussen de monsterafname en de analyse, met drie te vermenigvuldigen en op te tellen met de tijd die verlopen is, weergegeven in het aantal uur tussen de monsterneming en de analyse.

§3. De opdrachtgever of monsterafname-instantie registreert zo snel mogelijk de volgende informatie in ADAMS:

- 1° het dopingcontroleformulier met de informatie, vermeld in artikel 15, §1, uiterlijk 21 dagen na de monsterneming;
- 2° de bijkomende informatie voor afname van bloedmonsters, vermeld in artikel 15, §2, eerste lid;
- 3° in de beheersketen de unieke identificatiecode van de temperatuurlogger, zonder tijdsreferentie, en de tijdzone van de plaats van monsterneming, genoteerd in GMT.

Art. 20. Documentatie die de sporter identificeert, mag niet samen met de monsters of met andere documentatie naar het controlelaboratorium worden verstuurd.

De monsterafname-instantie zorgt ervoor dat de beheersketen gedetailleerd wordt gedocumenteerd en dat, waar dat nodig is, instructies voor het type analyse dat moet worden uitgevoerd, worden verstrekt aan het controlelaboratorium dat daarmee belast is.

De opdrachtgever of NADO Vlaanderen verstrekt aan het controlelaboratorium de nodige informatie, vermeld in artikel 15, §1, eerste lid, 3°, 6°, 9°, 11°, 12°, 13°, 17°, 18°, 23°, 27°, 28° en 29°, voor de rapportering van de resultaten en voor statistische doeleinden, en vermeldt of bewaring van het noodzakelijk is op basis van de strategie voor bewaring van monster, conform artikel 4.7.3 van de Internationale Standaard voor Dopingtests en Onderzoeken.

Art. 21. De dopingcontroleur stuurt alle relevante documentatie over de monsterafnameprocedure naar de monsterafname-instantie via de vervoersmethode of elektronische overdracht die door de monsterafname-instantie is goedgekeurd, zodra dat uitvoerbaar is nadat de monsterafnameprocedure doorlopen is.

Als de monsters met de bijbehorende documentatie of de documentatie over de monsterafnameprocedure niet op hun respectieve vastgestelde bestemmingen aankomen, of als de integriteit of identiteit van een monster tijdens het vervoer gecompromitteerd is, controleert de monsterafname-instantie de beheersketen en beslist de opdrachtgever of de monsters ongeldig moeten worden verklaard.

Documentatie over een monsterafnameprocedure, en in voorkomend geval documenten die als basis van een overtreding van de antidopingregels, wordt door de monsterafname-instantie en opdrachtgever, bewaard conform de termijnen en voorwaarden, vermeld in bijlage 2, die bij het besluit van 13 februari 2015 is gevoegd.

Art. 22. Dit besluit treedt in werking op 1 januari 2022.

Brussel, ...

De Vlaamse minister van Onderwijs, Sport, Dierenwelzijn en Vlaamse Rand,

Ben WEYTS